

HARLEQUIN®

Kingitused

028
MÄRTS

Sarah Morgan

ÜKS ÖÖ JA ÜHEKSAKUINE
SKANDAAL

Sarah Morgan
One Night... Nine-Month Scandal
2010

Kõik selle raamatu kopeerimise ja igal moel levitamise õigused kuuluvad Harlequin Enterprises II B. V./S.à.r.l.-le. Kaanekujundus pärineb Harlequin Enterprises II B. V./S.à.r.l.-lt ja kõik selle levitamise õigused on seadusega kaitstud. See teos on väljamõeldis. Selles esinevad nimed, tegelaskujud, paigad ja sündmused on kas autori kujutluse vili või väljamõeldis. Mis tahes sarnasus tegelike elus või surnud isikute, äriettevõtete, sündmuste või paikadega on täiesti juhuslik.

Toimetanud Annika Koppel
Korrektor Inna Viires

© 2010 by Sarah Morgah
© 2011 Kirjastus ERSEN

® ja TM litsentseeritud kaubamärgid kuuluvad Harlequin Enterprises Limitedile. Kaubamärgid, mis on tähistatud märgiga ®, on registreeritud Eestis ja/või Siseturu Harmoniseerimise Ametis või mõnes muus riigis.

B03220011
ISBN 978-9949-25-018-9

Nüüd kõik raamatud meie veebipoest www.ersen.ee ja
e-raamatud www.ebooks.ee

Esimene peatükk

„Mind ei huvita, et tal on parajasti konverentskõne pooleli, tegemist on pakilise asjaga!“

Hääl kabinetiukse taga kuulus tema advokaadile ning Alekos katkestas jutu poolelt lauselt, kui uks lahti paiskus.

Seal seisis Dmitri, paberid käes ja nägu tulipunane.

„Ma helistan tagasi,“ lausus Alekos sõnu venitades ning vajutas telefonil nuppu, et katkestada kõne oma New Yorgi ja Londoni meeskonnaga. „Ma pole sind kümne aasta jooksul, mil sa minu heaks oled töötanud, veel jooksmas näinud, seega oletan, et tood halbu uudiseid. Kas tanker on uppunud?“

„Kiiresti.“ Tavaliselt rahulik ja tasakaalukas Dmitri jooksis läbi avara kabineti, komistas kirjutuslaua otsa ning pillas paberid põrandale. „Pane arvuti tööle.“

„See juba töötab.“ Alekos pööras näo huvitatult arvutiekraani poole. „Mida ma vaatama peaksin?“

„Mine eBaysse,“ lausus Dmitri kähiseval häälel. „Kohe. Meil on kolm minutit, et oma pakkumine teha.“

Alekos ei hakanud aega raiskama selgitamisele, et Internetioksjonitel osalemine ei kuulunud tema töökohustuste hulka. Selle asemel otsis ta üles nõutud Internetilehe.

„Teemant!“ kraaksatas Dmitri. „Trüki sisse „suur, valge teemant“.“

Halva eelaimdusega klõbistas Alekos klahvidel. Ei, naine poleks seda teinud. *Ta ei teeks seda.*

Veebileht ekraanile kuvatud, hakkas ta vaikselt kreeka keeles vanduma samal ajal, kui Dmitri kutsu-mata lähimale toolile vajus. „Kas mul on õigus? See on Zagorakise teemant, mida eBay müüakse?“

Alekos jõllitas kivi ning tundis, nagu oleks äsja saanud löögi kõhtu. Sõrmuse nägemine pani teda *naise* peale mõtlema ning see omakorda vallandas kogu keha raputava ahelreaktsiooni. Ta üritas mässavaist mõtteist tekkinud tunded alla suruda. Isegi pärast nelja lahus-oldud aastat mõjus naine talle nii, mõtles ta süngelt. „See on tõesti Zagorakise teemant. Kas oled kindel, et tema on müüja?“

„Näib nii. Kui kivi oleks varem müüki pandud, oleks meile sellest teatatud. Ma panin rühma inimesi asja uurima, aga pakkumised ulatuvad juba miljoni dollarini. Miks eBay?“ Dmitri kummardus ning hakkas maha kukkunud pabereid põrandalt üles korjama. „Miks mitte Christie’s, Sotheby’s või mõni muu suur ja mainekas oksjonimaja? Väga kummaline valik.“

„Ei ole kummaline.“ Pilk ekraanile naelutatud, hakkas Alekos naerma. „Asi on loomuses. Ta ei läheks kunagi Christie’se või Sotheby’se oksjonimajja.“ Naise maine hoiak oli üks neist asjust, mis oli Alekose arvates nii värskendav tundunud. Selles võltsis ja säravas maailmas, kus tema elas, kohtas vähenõudlikkust harva.

„Noh, mida iganes.“ Dmitri sikutas oma lipsu, nagu oleks keegi teda kägistanud. „Kui pakkumised on miljoni

dollarini jõudnud, teab suure tõenäosusega veel keegi, et see on Zagorakise teemant. Me peame selle naise peatama! Miks ta seda just nüüd teeb? Miks mitte neli aastat tagasi? Tal oli siis piisavalt põhjust sind vihata.“

Alekos toetus tooli seljatoele, mõeldes küsimuse üle järele. Kui ta rääkis, oli tema hääl malbe. „Ta nägi fotosid.“

„Sinust ja Mariannast heategevusballil? Kas sa arvad, et kuulujutud, nagu oleks teie suhe tõsine, jõudsid temani?“

Alekos vahtis sõrmust, mis ekraanil talle justkui näkku irvitas. „Jah.“

Sõrmus ütles kõik. Selle ekraanil nägemine ütles – *just seda arvan ma kõigest, mida me minevikus omavabel jagasime*. See oli võrdväärne sõrmuse jökke viskamisega, ehkki oksjonile panek oli veel tõhusam. Naine müüs selle avalikult kõrgeima pakkumise teinud inimesele ning tema sõnum oli selge: sel sõrmusel pole minu jaoks mingit tähendust.

Meie subtel polnud mingit tähendust.

Naine oli maruvihane.

Alekos tundis endas vihatorkeid ning ta tõusis kiiresti püsti, olles nüüd veendunud, et Marianna kasuks otsustamine oli osutunud õigeks valikuks. Marianna Konstantin ei teeks kunagi midagi nii labast nagu sõrmuse müümine eBays. Ta oli kingituse müümiseks liiga diskreetne ja hästi kasvatatud. Tema käitumine oli alati laitmatu, ta oli vaikne ja vaoshoitud, ei näidanud tundeid välja ning, mis peamine, ta ei tahtnud abielluda.

Alekos vahtis ekraanil olevat sõrmust, mõeldes selle müümise põhjuseks olevate tunnete sügavusele. Ei mingit vaoshoitust. Sõrmust müüv naine andis oma tunnete vaba voli.

Sellele mõeldes pigistas mees huuled kokku. Oleks hea, mõtles ta, lõigata läbi ka viimane ühenduslüli. See aeg oli kätte jõudnud.

Vaadates arvutiekraanil müümise lõpuni jäänud aega, langetas Alekos otsuse. „Tee pakkumine, Dmitri.“

Advokaat kokutas: „Pakkumine? Selleks on vaja kontot, aga meil pole piisavalt aega.“

„Me vajame kedagi, kes on äsja kolledži lõpetanud.“ Alekos vajutas kiirelt ja otsustavalt telefonil olevat nuppu. „Saatke Eleni siia. Kohe.“

Mõne sekundi pärast saabuski rühma noorim assistent närvilisena ukseavasse. „Te tahtsite minuga rääkida, härra Zagorakis?“

„Kas sul on eBays konto?“

Ootamatust küsimusest ilmselgelt hämmastunud, vastas tüdruk neelates: „Jah, härra.“

„Ma tahan, et sa minu eest pakkumise teeks. Ja ära kutsu mind härraks.“ Pilk ekraanil, vahtis Alekos pakkumiseni lõpuni jäänud aega. Kaks minutit. Tal oli kaks minutit, et saada tagasi oma valdusse midagi, mis poleks kunagi tohtinud sealt lahkudagi. „Logi end sisse ja tee pakkumine.“

„Jah, härra. Loomulikult.“ Tüdruk kiirustas närviliselt kirjutuslaua taha ning sisestas veebilehele oma

kasutajanime ja parooli. Tema käed värisesid nii tugevalt, et ta sisestas vale parooli ning Alekos pigistas suu kinni, aimates, et kannatamatuse näitamine muudaks tüdruku veel närvilisemaks.

„Kiiret pole,“ ütles ta pehmelt, heites hoiatava pilgu Dmitrile, kes nägi välja, nagu võiks iga hetk südamera-banduse saada.

Sisestanud lõpuks õige parooli, naeratas tüdruk hirmunult. „Kui suure pakkumise ma pean tegema?“

Alekos vaatas ekraanile ning langetas otsuse. „Kaks miljonit USA dollarit.“

Eleni ahmis õhku. „*Kui palju?*“

„Kaks miljonit.“ Alekos vaatas kella. Kuuskümmend sekundit. Tal oli aega kuuskümmend sekundit, et saada tagasi perekonnareliikvia, mida ta poleks tohtinud kunagi ära anda. Kuuskümmend sekundit, et lõpetada suhe, mis poleks kunagi tohtinud aset leida. „Tee seda kohe.“

„Aga minu krediitkaardi limiit on ainult v-viissada naela,“ kogeles neiu, „ma ei saa seda endale lubada.“

„Aga mina saan. Ning mina maksan selle eest.“ Märgates tüdruku tuhakarva nägu, kortsutas Alekos kulmu. „Ära mõtlegi minestada. Kui sa seda praegu teed, siis ei saa ma sõrmusele pakkumist teha. Dmitri on mu advokaat ja ta on meie suulise kokkuleppe tunnistaja. Meil on kolmkümmend sekundit ja see on minu jaoks väga oluline. Palun.“

„Muidugi, ma... Vabandust.“ Eleni tippis vajaliku summa värisevate kätega lahtrisse, kõhkles veidi ning

vajutas siis *Enter*-klahvi. „Ma... Ma olen... Tähendab, teie olete praeguseks kõrgeima pakkumise teinud,“ ütles tüdruk nõrgalt ning Alekos kergitas kulmu.

„Kas see on kõik?“

„Kui just keegi viimasel minutil pakkumist ei tee.“

Alekos ei kavatsenud riskida ning pani oma käed tüdruku kätele, sisestades lahtrisse neli miljonit dollarit.

Viis sekundit hiljem oli sõrmus tema oma ning ta valas värisevale Elenile klaasi vett.

„Sa avaldasid mulle muljet. Said pinget all hästi hakkama ja tegid, mida vaja. Ma ei unusta seda. Nüüd aga,“ ta rääkis tavalisel häälel, „pean ma teadma, kuhu raha saata. Kas müüja annab sulle oma nime ja aadressi?“

Eirates Dmitri jahmunud pilku, sirutas Alekos käe pliiatsi ja paberi järele.

Ta pidi otsustama, kas maksta sõrmuse eest isiklikult või jätta see advokaatide hooleks.

Advokaatide, ütles kaine mõistus. Nendel samadel põhjustel, miks sa pole viimase nelja aasta jooksul tema asukohta välja uurinud.

„Te võite talle e-kirja teel küsimusi esitada,“ vastas Eleni nõrgalt, pilk teemantil. „See on ilus sõrmus. Õnnelik naine, kes selle endale saab. See on nii romantiline.“ Tüdruk vaatas mehele suurte silmadega otsa ning Alekosel ei jätkunud südant tema illusioone purustada.

Kas ta oli kunagi üldse romantiline olnud? Kui see tähendas impulsiivset, tormilist romantikat, siis oli ta tõepoolest romantiline olnud. Ühe korra. Võib-olla oli

„ihast pime“ siiski täpsem väljend? Õnneks oli ta õigel ajal mõistusele tulnud. Nüüd leidis ta, et suhet peab võtma kui äritehingut, nii nagu tema ja Marianna seda tegid. Neil kummalgi polnud soovi teineteise mõistmiseks.

See oli palju parem sellest, kui naine üritas sulle pähe ronida ning pöörase, viimsegi aruraasu peast pühkiva seksi abil võrgutada.

Tundes õlgadesse pinget siginemas, vaatas Alekos aknast välja samal ajal, kui Dmitri tüdruku kabinetist kiiresti välja juhatas, lubades sõrmuse eest maksimisega ise tegeleda.

Sulgenud korralikult ukse, pööras advokaat end Alekose poole. „Ma korraldan raha ülekandmise ja sõrmuse äratoomise.“

„Ei.“ Alekos langetas otsuse impulsi ajal, mida ei soovinudki lähemalt uurida, ning sirutas käe oma jaki järele. „Ma ei taha, et sõrmus kellegi kolmanda kätte satuks. Ma toon selle ise ära.“

„Isiklikult? Alekos, sa pole seda naist neli aastat näinud. Sa otsustasid, et parem on eemale hoida. Kas oled kindel, et see on hea mõte?“

„Mul on ainult head mõtted.“ Lõpp, mõtles Alekos süngelt, kõndides ukse poole. Ta pidi andma raha, võtma sõrmuse ning eluga edasi minema.

„Hinga, hinga, hinga. Pane pea jalgade vahele, just nii. Sa ei hakka minestama. Olgu, hästi. Räägi mulle nüüd uuesti, aeglaselt.“